

ת"פ 21460/10/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ו תמוז תשפ"ג

04 יולי 2023

ת"פ 21460-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי ועו"ד לבנת רחמים בני פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברגר

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 379 ביחס עם סעיף 382 (ב)(1) לאותו חוק.
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

כתב האישום המתוקן כא/1, מייחס לנאשם שני אישומים כדלקמן (האישומים השני והשלישי נמחקו כליל במסגרת ההסדר):

אישום ראשון

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והגב' אלמונית (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו ולהם חמישה ילדים קטינים, ביניהם X.X. (קטין יליד שנת 2014, להלן: הקטין") והתגוררו ביישוב (להלן: "הבית").

בתאריך 08.10.22, בין השעה 08:00 עד השעה 08:30, בעת שהיתה המתלוננת בבית עם הקטינים, נכנס הנאשם עמוד 1

לבית, וללא כל סיבה, צעק על הקטין, והקטין נבהל מכך.

מיד לאחר מכן, פנתה המתלוננת לנאשם ושאלה מדוע צעק על הקטין, ובתגובה לכך, סטר הנאשם למתלוננת בפניה, הסיר את כיסוי הראש אותו חבשה, כך אותו סביב צווארה וחנק אותה באמצעותו.

מיד לאחר מכן, הטיח הנאשם את המתלוננת ברצפה והשכיב אותה על גבה ואז חנק אותה כשהניח את ידיו על גרונה, נשך אותה בצווארה ובידה השמאלית, ואמר לה שאם היא רוצה שיפסיק, שלא תדבר. בתגובה לכך, שתקה המתלוננת, והנאשם שחרר אחיזתו מצווארה.

מיד לאחר מכן, איים הנאשם על המתלוננת, כי אם תתלונן במשטרה, יהרוג ויחסל אותה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת המטומות בצוואר וסימני נשיכה.

אישום רביעי - השני לאחר התיקון

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש ספטמבר 2022, בשעה שאינה ידועה למאשימה, בעת שהיתה המתלוננת בבית עם הקטינים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה ובעט בכל חלקי גופה.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, אשר אינו כולל הסכמה לענין העונש.

ההגנה הודיעה, כי אין בכוונתה לעתור לתסקיר, ולבקשת הצדדים, נדחתה שמיעת פרשת העונש לצורך היערכותם ובחינת העדת עדים לענין העונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם, הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות,

בעבירות של נהיגה פוחדת של רכב; פריצה לרכב בכוונה לגנוב; גניבה מרכב; מבצע עבירה; החזקת סם לצריכה עצמית; ביצוע עבודות ללא היתר; החזקת אגרופן או סכין שלא כדין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; איומים; העלבת עובד ציבור; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; ניסיון לתקיפת שוטר; גניבת רכב; התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה; פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה; החזקת מכשירי פריצה; שבל"ר ונטישה באותו מקום; הפרת הוראה חוקית; חבלה חמורה; פריצה לרכב; מסחר ברכב או חלקי רכב גנובים; אי מניעת פשע;

ב. תמונות חבלה של המתלוננת (ת/2);

ג. תעודה רפואית של המתלוננת (ת/3).

בנוסף, העידה התביעה את המתלוננת, X.X. 2 (X.X.1 בכתב האישום המתוקן), אשר מסרה, כי היא עדיין נשואה לנאשם, ויש להם חמישה ילדים משותפים.

המתלוננת סיפרה, כי היא מתגוררת עם ילדיה ב....., והנאשם או מי ממשפחתו לא פנו אליה.

המתלוננת מסרה, כי לנאשם אישה נוספת בעזה.

לדברי המתלוננת, הנאשם מרביץ לנשים כל הזמן והיא רוצה שיקבל את עונשו.

המתלוננת מסרה, כי הכירה את הנאשם דרך שידוך; כי היא אינה מעוניינת לשקם את יחסיה עמו; וחשוב לה להיות נוכחת כשמתקבלת החלטה בענינו.

בחקירתה הנגדית, השיבה, כי יש לה דוד שמצוי בקשר עם הנאשם, אך היא אינה מעוניינת ב"סולחה" איתו.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לענין העונש בכתב (ת/4) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת; בטחונה האישי; כבודה; חירותה; שלווה נפשה, לצד פגיעה בשלמות התא המשפחתי.

התביעה טענה, כי בשנים האחרונות, עבירות אלימות כלפי נשים הפכו לתופעה נפוצה ומגפה של ממש, כאשר מידי יום, ישנם דיווחים על אלימות במשפחה.

התביעה טענה, כי חרף זהות הצדדים באישומים השונים, אין לראות בהם מסכת אירועים אחת אלא שני אירועים שונים, כיוון שנעברו בפער של כחודש זה מזה, ולכן, עתרה למתחמי ענישה שונים כדלקמן:

· בגין האישום הראשון - מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 19 חודשי מאסר בפועל;

· בגין האישום השני - מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לחובת הנאשם, 16 הרשעות קודמות, בהן עבירות אלימות, הגם שאינן בתוך המשפחה.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את המכאובים הפיזיים והמכאובים שאינם פיזיים, וכן, לקחת בחשבון את דברי המתלוננת.

התביעה טענה, כי אין נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של כל אחד ממתחמי הענישה אליהם עתרה.

התביעה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע; קנס; התחייבות להימנע מעבירה; פיצוי למתלוננת.

ההגנה הגישה טיעוניה לענין העונש בכתב (נ/1) והשלימה אותן על פה.

ההגנה טענה, כי מדובר בנאשם כבן 46, אשר מרבית הרשעותיו ישנות מאוד, והסתבכותו האחרונה קודם תיק זה היתה בשנת 2015. בנוסף, עבירות האלימות בהן הורשע היו לפני כשני עשורים, ולא כללו אלימות במשפחה.

ההגנה טענה, כי הנאשם היה מוכן לנהל את משפטו, אולם נערך הסדר כיוון שהמתלוננת היא זו שלא הגיעה לדיונים, ולמעשה, נמחקו מכתב האישום, במסגרת התיקון, שני אישומים.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, לזכות הנאשם, את הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו, לצד חיסכון בזמן שיפוטי.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם עצור עד תום ההליכים מזה כ-8 חודשים, במהלכם לא היה לו קשר עם אשתו

(המתלוננת) והוא לא ראה את ילדיו.

ההגנה טענה, כי המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי ולכן ניתן להסיק, כי מדובר באלימות ברף הנמוך.

ההגנה טענה, כי לאור סמיכות הזמנים בין האירועים ולאור זהות הצדדים, יש לראות בשני האישומים כאירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם ענישה אחד.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין מס' חודשי עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה ולהסתפק בתקופת מעצרו, קרי - 8 חודשים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו וישמח ללחוץ יד למתלוננת. לדבריו, קרתה תקלה ואפשר לסדר אותה.

דין והכרעה

אלימות במשפחה היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה בשלמות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה, לרוב, ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)[פורסם בנבו]:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי

ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

(ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת:

· עפ"ג 33615-05-13 ג' נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת סתם בת זוג, ניסיון תקיפת בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי.

· ת"פ 33499-12-19 **מדינת ישראל** נ' **אוחיון** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 37554-07-21 **מדינת ישראל** נ' **פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 55234-12-21 **מדינת ישראל** נ' **פלוני** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 27519-03-21 **מדינת ישראל** נ' **אבו רביעה** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם של בת זוג. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

בטרם ייקבע מתחם הענישה ההולם, יש לבחון האם כלל האישומים המפורטים בכתב האישום עולים לכדי אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר באירועים שונים, המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע.

לשם כך, יש לבחון את הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבחון האם הן עולות לכדי מסכת עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]).

ההגנה טענה, כי יש לראות בכלל האירועים מקשה אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד, בעוד התביעה עתרה למתחמי ענישה שונים, בשל פער של כחודש בין האירועים.

במקרה דנן, מדובר בשני אישומים שבכתב האישום המתוקן דומים במהותם; מדובר בשני אירועי אלימות בהם תקף הנאשם את רעייתו; בפרק זמן קצר יחסית; ולכן, מוצא בית המשפט, כי יש מקום להיעתר לעמדת ההגנה, ולקבוע מתחם אחד בגין שני האירועים.

בעת קביעת מתחם הענישה, יקח בחשבון בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירה, משך ההתנהגות העבריינית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, וכן, שיקולים נוספים.

יש ממש בטענת התביעה, כי תיקים מסוג זה, בהם מופעלת אלימות כלפי נשים בתוך המשפחה, הפכה למגפה של ממש, ותיקים אלו מוגשים חדשות לבקרים לבתי המשפט.

במקרה דנן, ניצל הנאשם פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת, אשתו, פגע בשלמות גופה, תחושת הבטחון שלה והכבוד שלה.

בהתאם לעובדות כתב האישום מתוקן, ללא כל סיבה, נקט הנאשם באלימות פיזית כלפי אשתו, המתלוננת, אשר בחלק מהמקרים, אף גרמה לחבלות בגופה של המתלוננת.

האירועים המתוארים בכתב האישום מגוללים שני אירועים אלימים מאוד, כאשר באישום הראשון, סטר הנאשם למתלוננת; נטל את כיסוי הראש שהיה לראשה; חנק אותה באמצעותו; הטיח אותה ברצפה; חנק אותה פעם נוספת ונשך אותה, בכך גרם לה לחבלות.

באישום הרביעי (שהוא האישום השני לאחר מחיקת אישום מס' 2 ואישום מס' 3 במסגרת ההסדר), סטר הנאשם למתלוננת ובעט בה בגופה.

בית המשפט אינו יכול לקבל את טענת ההגנה, כי האלימות שהופעלה הינה ברף נמוך.

מעבר למכאוביה הפיזיים של המתלוננת, אין לשער את מכאוביה הנפשיים, תחושת חוסר האונים ותחושת ההשפלה שנגרמו לה, לאחר שבעלה תקף אותה באכזריות.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית

מעשי הנאשם מלמדים, כי לנאשם בעיה בתחום ויסות רגשותיו, שליטה בכעסיו והצבת גבולות פנימיים. בעיה זו מתבטאת בהתנהגות אלימה.

המתלוננת הגיעה לדיון פרשת העונש ושיתפה בתחושותיה הקשות; מסרה, כי אינה מעוניינת להמשיך בנישואיה לנאשם; וביקשה להטיל עליו עונש חמור.

לחובת הנאשם, הרשעות קודמות רבות, בהן, גם עבירות אלימות. אולם, יש ממש בטענות ההגנה, כי עבירות אלו נשנות, חלקן מלפני שני עשורים.

אף הסתבכותו האחרונה של הנאשם, שאינה בגין עבירת אלימות, היא בגין עבירה שנעברה כ-7 שנים עובר להסתבכותו בתיק זה.

לזכות הנאשם, הודאתו באשמה, נטילת אחריות, הבעת צער ואמפתיה כלפי המתלוננת וחסכון בזמן שיפוטי.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתית ממש.

כמובן, יוטלו על הנאשם מאסרים מותנים, לבל ישוב לסורו וינהג שוב באלימות.

בית המשפט מוצא לחייב את הנאשם בפיצוי לטובת המתלוננת, שיהיה בו משום הכרה בהשפלה והכאב שחוותה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים על פה; עיין בטיעוני הצדדים בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בפסיקה מטעם הצדדים; שמע את דברי המתלוננת; שמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 15 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2)

לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ד. פיצוי לנפגעת העבירה, רעיית הנאשם - המתלוננת ע.ת. 2 בכתב האישום המתוקן, בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.09.23.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ג, 04 יולי 2023, במעמד הצדדים.